

ભારત - રશિયાની અમર મૈત્રી

લીલીસૂકીમાં હરહંમેશ એકબીજાની પડખે રહેતા મિત્રોની જેમ રશિયા અને ભારત સમયના બદલાતાં વહેણ અને સમીકરણો વળોટી વફાદાર મિત્રો તરીકે વર્તતા દેશો તરીકે દુનિયાભરમાં જાણીતા છે. રશિયાએ એક તબક્કે સૈન્ય શક્તિ અને અંતરિક્ષ ક્ષેત્રે મોટી સિદ્ધિ હાંસલ કરી હતી. અમેરિકાને ભોંટપ લાગે એમ એ કૂદને ને ભૂસકે આગળ ધપતું રહ્યું હતું. ત્યારે એ યુએસએસઆર નામે ઓળખાતું શક્તિશાળી રાષ્ટ્ર હતું. એનું હુલામણું નામ સોવિયેટ રશિયા હતું. એ નામનાં મેંગેલિન તમામ ભાષાઓમાં છપાતાં હતાં. સોવિયેટ રશિયા સાહિત્ય ક્ષેત્રે નામાંકિત સર્જકોની ભોમકા હતી. ટોલ્સ્ટોય, દોસ્તોવેસ્કી, પુસ્કિન, માયકોવ્સ્કી અને એન્ટન ચેખોવ જેવા મહાન સર્જકોની આ ભૂમિએ વિજ્ઞાનક્ષેત્રે કરેલી પ્રગતિને કારણે એ વિશ્વનો પહેલો અંતરિક્ષવિજેતા દેશ બની ગયો હતો. અમેરિકા સાથેનું શીત યુદ્ધ વર્ષો સુધી ચાલતું રહ્યું અને આ સામ્યવાદી રાષ્ટ્રસમૂહને એક તબક્કે દુકાઓમાં

તંત્રીસ્થાનેથી...

વહેંચી નાખવામાં લુચ્ચા શિયાળ જેવું અમેરિકા સફળ પછ થઈ ગયું. પરંતુ ગોર્બાચોવ અને યેલ્તસીનના નેતૃત્વમાં નબળું અને દેવોળિયું બની ગયેલું રશિયા એના નવા નેતા લ્વાદિમીર પુતિનના ઉદય સાથે આળસ મારીને બેઠું થઈ ગયું. ફરી એકવાર એ અમેરિકા સાથે યુદ્ધ કરતું થઈ ગયું છે. સિરિયાના ગૃહયુદ્ધમાં રશિયાએ અમેરિકાની વિરુદ્ધનું વલણ લીધું હતું છતાં એમરિકા એનો વાળ વાંકો નહોતું કરી શક્યું. પુતિનનું નેતૃત્વ રશિયાને ફળ્યું છે. આ કસરતબાજ નેતાએ રશિયાને ફરી એક વાર એનું ગુમાવેલું સ્થાન સંપાદવવા કમર કસી છે. ભારત સાથે રશિયાના સંબંધો હરહંમેશ હંફાળા રહ્યા છે. અમેરિકાએ દૂધમાં ને દહીંમાં પગ રાખી વારંવાર ભારતને છીનવ્યું છે, પણ પસંતી ભૂમે રશિયા એના શસ્ત્ર સરંજામ સાથે ભારતની પડખે રહ્યું છે. ચીન અને અમેરિકા - બેઉને કહે એવી આ મૈત્રી છે. પૂર્વ રશિયાના વિકાસ માટે લથડી રહેલી ઈકોનોમી વેળાએ ભારત રશિયાને એક અબજ ડોલરની માત્રાવર રકમ લોન પેટે આપે છે તે બે દેશો વચ્ચેની મૈત્રીનો જ નહીં, ભારતના આર્થિક સામર્થ્યનો પણ જીવંતોજાગતો પુરાવો છે. મોટી અને પુતિનની કેમિસ્ટ્રી એ હદે મળે છે કે તેઓ રાતના એક વાગ્યા સુધી ટોળટપમાં સીકે છે. અમેરિકાએ લાટેલાં નિયંત્રણોની એસીતેસી કરીને એશિયાના આ બે મહાન દેશો પોતાની દોસ્તી નિભાવી રહ્યા છે. રશિયાનો ઘણો મોટ ભાગ યુરોપ ખંડમાં છે, અને સાઈબેરિયન પંખીડાને હુંફળો શિયાળો માણવા ભારતમાં - સવિશેષ નળસરોવર કે થોળના તળાવ જેવા ગુજરાતનાં જળાશયોમાં સંવનનશ્રુત ગાળવી ગમે છે, તે જ શું સુચક નથી?

કહ દીયા ના... બસ કહ દીયા!

કહ દીયા ના... બસ કહ દીયા!

- કભી મુશી કભી ગમ

ઈ.સ. ૨૦૦૧ની બ્લોકબસ્ટર ફિલ્મ 'કભી મુશી કભી ગમ' કરણ જોહર દિગ્દર્શિત અને યશ જોહર નિર્દેશિત હતી. અમિતાભ બચ્ચન, શાહરૂખ ખાન, જયા ભાદુરી (બચ્ચન), કાજોલ, કરીના કપૂર, રીતિક રોશન, રાની મુખર્જી જેવા દિગ્ગજ કલાકારોનો જમાવડો આ ફિલ્મમાં હતો. આ ફિલ્મમાં સંવાદ પણ કરણ જોહરે જ લખ્યા હતા, અને 'ઉત્તમ સંવાદ' માટે ફિલ્મને 'ફિલ્મ ફેર' એવોર્ડ પણ મળ્યો હતો. ફિલ્મમાં આ સંવાદ અમિતાભ બચ્ચન વારંવાર બોલે છે, અને ફિલ્મના અંત ભાગમાં જયા બચ્ચન કે જે કાયમ તેના પતિના સૂરમાં સૂર પુરાવીને મુક બની જતી હોય છે, તે અંતિમ સમયમાં પહેલીવાર ઊંચા અવાજે અમિતાભ બચ્ચનને 'કહ દીયા ના... બસ કહ દીયા!' સંવાદ સંભળાવી દે છે. મજાની વાત એ છે કે હમણાં જ સંસ્કૃત ગદ્ય સમ્રાટ બાણભટ્ટની ઉત્તમ કવિ 'હર્ષચરિતમ્' વાંચતી વખતે આવો જ એક સંવાદ નજરે ચડ્યો...

ડૉ. જય ઝોઝા

- હર્ષચરિતમ્

ભવ્યજનો બે વાર વાણી ઉચ્ચારતા નથી. ઈ.સ. સાતમી સદીના પૂર્વાર્ધમાં થઈ ગયેલા ગદ્યસાહિત્યના નિષ્ણાટ બાણભટ્ટને સમ્રાટ હર્ષે 'વશ્યવાણી કવિચક્રવર્તી'નું બિરુદ આપ્યું છે. મુખ્યત્વે 'કાદમ્બરી' અને 'હર્ષચરિત' આ બે કૃતિના સર્જક બાણભટ્ટને માનવામાં આવે છે. પ્રસ્તુતિ પંક્તિ 'હર્ષચરિત' માંથી લેવામાં આવી છે. આ કૃતિનું કથાનક બાણના આશ્રયદાતા રાજવી સમ્રાટ હર્ષનું જીવનચરિત્ર છે. અને આ આખ્યાયિકા ગ્રંથ 'આઠ ઉચ્ચવાસ' એટલે કે આઠ વિભાગમાં વિભાજિત છે. બાણભટ્ટ અને કરણ જોહર જેવા સર્જકોના મન સંસ્કૃત સાહિત્યના સેતુથી જોડાયેલા છે, તે આ પંક્તિ સામ્યથી ફલિત થાય છે.

- jayuzo@gmail.com Mo.9898046488

રવિવારે 'સર્જક સાથે એક સાંજ' કાર્યક્રમ

વૃત્તસંચય ● મા ગુજરીના પનોતા ગુજરાતી સાહિત્યને અને સાહિત્ય સંબંધિત કલા વારસાને જાળવવાના પ્રયાર-પ્રસાર અને નવોદિતોને સાહિત્યમાં રસ લેતા કરવાના હેતુસર, ગાંધીનગર સાહિત્યસભા દ્વારા યોજાતા કાર્યક્રમોમાં 'સર્જક સાથે એક સાંજ' કાર્યક્રમ અંતર્ગત; ગુજરાતી રંગભૂમિના અને ફિલ્મોના જાણીતા કલાકાર, સર્જક-લેખક અને દિગ્દર્શક રમેશ કરોલકર, હાજર રહી, ફિલ્મ જગતની તેઓની અનુભવ કથા રજૂ કરશે, તેમજ તેઓની આગામી ફિલ્મ 'બજાબ' ની સર્જક પ્રક્રિયા વિષે વાતો કરશે અને શ્રોતાઓ સાથે સાહિત્યિક ગોષ્ઠિ કરશે, તો આ કાર્યક્રમને માણવા, તા. ૮મી સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૯ને રવિવારના રોજ સાંજના ૫.૦૦ વાગે, યુથ હોસ્ટેલ, સેક્ટર-૧૬, ગાંધીનગર ખાતે અચૂક પધારવા, ગાંધીનગર

સાહિત્યસભાના સભ્યો, મહાનુભાવો, રસિકો-ભાવકોને પ્રમુખ નટવર હેડાઈ દ્વારા જાહેર નિમંત્રણ પાઠવવામાં આવે છે. ● વિશ્વ પુસ્તક દિને, વીરમાયા વિષયક કંઠસ્થ પરંપરાના સાહિત્ય અંગના, ડૉ. નિરંજનદાસ વણકર લિખિત-સંપાદિત પુસ્તકનું વિમોચન, લો કરાભા (પશ્ચિમ)ના સાંસદ ડૉ. કિરીટભાઈ શોલંકી, અસારવા મત વિસ્તારના ધા.સ. પ્રદિપભાઈ, પૂર્વ કલેક્ટર ઝવેરભાઈ ચાવડા, ગુજરાતી અનુસૂચિત જાતિ વિકાસ નિગમના પૂર્વ ચેરમેન રમેશભાઈ સોલંકી તથા અન્ય મહાનુભાવોની ઉપસ્થિતિમાં, અમદાવાદ સરકીટ હાઉસ ખાતે થયું. ઉપસ્થિત મહાનુભાવોએ શહીદવીર મેઘમાયાને યાદ કરી, જનકલ્યાણ માટેના બલિદાનને યાદ કરી, શ્રદ્ધાસુમન અર્પણ કર્યા હતા.

-mujjibhaidi@icloud.com, Mo.982426893

સાહિત્ય વૃત્ત મુજ્જીભાઈ પરમાર 'દાદિ'

ચારણ કવિઓની ઉજ્જળી પરંપરાનો એક મણકો : કવિરાજ શંકરદાનજી દેથા

સાહિત્ય સર્જકોની આપણી ઉજ્જળી તથા દીર્ઘ પરંપરામાં ચારણી સાહિત્યના સર્જકોનું પણ એક વિશિષ્ટ સ્થાન છે. સમગ્ર રાજપૂતાના ઈતિહાસમાં અનેક કીર્તિવંત ચારણ કવિઓ જાગૃતિની મશાલ લઈને ઊભા રહેલા દેખાય છે. મશાલચીનું કામ સ્વેચ્છા તથા સ્વબળે કરવામાં અનેક વખત આ કવિઓ સત્તાધિશોની ખફગીનો ભોગ પણ બન્યા છે. આવા છોખમનો સંપૂર્ણ ખ્યાલ હોવા છતાં ચારણ કવિઓએ નેક અને ટેકની જાળવણી માટે આત્મબળના આધારે તેમજ જગદંબાની શ્રદ્ધાના બળે સ્વાભિમાન તથા સમર્પણના સૂર છેડ્યા છે. જો રાજ્યના સ્વમાન માટે પોતાપણનો ભાવ તથા બલિદાનની તૈયારી ન હોત તો કેશરીસિંહજી બારહડકે ઉદ્દેશ્યના મહારાણા તથા રાણા

પ્રતાપના વંશજ કનોસિંહજી (ઈ.સ. ૧૮૮૪-૧૯૩૦)ને ચેતવણી ન આપી હોત. લોડ કર્ઝને મહારાણા કનોસિંહજીને દિલ્હીની સભામાં હાજર રહીને બ્રિટીશ સત્તાની મહત્તા સ્વીકારવા સમજાવી લીધા. પરંતુ રાજ્યકવિ કેશરીસિંહજીને આ વાત સાંભળીને આઘાત લાગે છે. કનોસિંહજી લોડ કર્ઝને પ્રેરિત આ સભામાં હાજર રહે તો સમગ્ર રાજપૂતાનાને વિદેશી શાસકોની જોરતલબી માન્ય છે તેવું સિધ્ધ થાય. કવિ કેશરીસિંહજી હાકુરને મા શારદાના પ્રતાપે કાવ્યત્વે તેમજ રાજનીતિ એમ બન્નેની ઊંડી રુચિ છે. આથી પોતાના પ્રિય રાજવીને ચેતવણીના દુહાઓ લખી દિલ્હી જવા સામે ચેતવે છે. કવિ કહ છે કે આપણી શાન એ આપણાં સ્વાભિમાનમાં રહેલી છે.

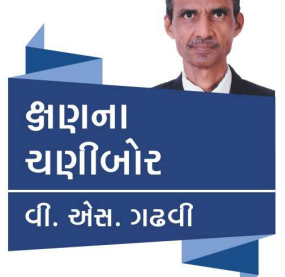
કોઈની કૃપા મેળવીને રાજ્યની શાન જાળવવાનો વિચાર નિરર્થક છે. આથી ઉદ્દેશ્યના તે સમયના રાજ્યકવિ હાકુર કેસરીસિંહજી મહારાણા કનોસિંહજીને લખે છે : " માન મોદ સિસોદ રાજનીતિ ભલ રાખણો, (ઈ) ગવરમેન્ટરી ગોદ, ફળ મીઠા દીઠા ફતા. " સ્વભાવિક રીતેજ કવિની ધારદાર વાણીથી કનોસિંહજીનું શિથિલ થયેલું સ્વાભિમાન જાગ્યું. દિલ્હી તરફની યાત્રા શરૂ કરી હોવા છતાં તેઓ લોડ કર્ઝને આયોજિત દરબારમાં ઉપસ્થિત ન રહ્યા. મેવાડ તથા રાણાનું સ્વમાન તો જળવાયું પરંતુ કવિ તથા તેમના કુટુંબીજનો ઉપર ગોરી સરકારે અન્યાયી રીતો પ્રયોજીને અનેક પ્રકારની આફતો બની કરી. સ્વાભિમાનના ભંગ તથા સંસ્કારગત ખમીરને કારણે

કવિ કુટુંબે આ આકરા ઘાવ હસતા મુખે ઝીલી લીધા. સત્ય કહેવાની ભારે કિંમત કવિરાજાએ ચૂકવી. સર્જકોની આવી ઉજ્જળી પરંપરામાં લીબડી (જિ. સુરેન્દ્રનગર) કવિરાજ શંકરદાનજી દેથાનું અનોખું સ્થાન છે. તેઓ પણ તેમના નિડર વ્યક્તિત્વ માટે જાણીતા હતા. બ્રિટીશ સત્તાના પ્રભાવ હેઠળ પોતાને સલામત સમજનાર કેટલાક રાજવીઓને શંકરદાનજી કહે છે કે તમે સૌ પતંગ રૂપે ઉડો છો પરંતુ બ્રિટીશ સત્તાની દોર ઉપર તમારી સલામતીનો આધાર છે. ભકતકવિ ઈસરદાસજી તથા સાયાજી જૂલાની પંગતમાં બસી શકે તેવી બળુગી કાવ્યશક્તિ ધરાવનાર આપણાં આ મહાકવિ હતા. છેલ્લા પાંચ-સાત દાયકાના ગાળામાં

પાર્શ્વ વર્ગ પતંગ ઈવ, કરી લ્યો મોજ વિલાસ, કૃપા દોર બ્રિટીશ કો તૂટ્યે ખેલ બલાસ. લીબડીના રાજ્યકવિ શંકરદાનજી દેથા શાસ્ત્રીય દેખે, કાવ્યશાસ્ત્ર - છંદશાસ્ત્રની મર્યાદામાં રહીને ઉત્તમ રચનાઓની સમાજને ભેટ આપનાર મોટા ગજાના કવિ હતા. વ્રજભાષા પાઠશાળા ભૂજમાં તેમણે ડિંગળ તથા પિંગળનો અભ્યાસ કર્યો હતો. શાસ્ત્રોની બાબતો, સમૃધ્ધ સમાજ જીવનની વિગતો તથા ભકિતના અખંડ સુરની કવિતાઓની રચનામાં કવિરાજનું મૂઠી ઊંચેરું સ્થાન છે. ભકતકવિ ઈસરદાસજી તથા સાયાજી જૂલાની પંગતમાં બસી શકે તેવી બળુગી કાવ્યશક્તિ ધરાવનાર આપણાં આ મહાકવિ હતા. છેલ્લા પાંચ-સાત દાયકાના ગાળામાં

ચારણી સાહિત્યની અખંડ આરાધના કરીને સમાજમાં પોતાનું વિશિષ્ટ સ્થાન પ્રાપ્ત કરનાર ઉપાસકોમાં કવિ કાગ (બગતબાપુ), શંકરદાનજી તથા મેરૂભાનું નામ ચોકકસ આપી શકાય. લીબડીના રાજ્યકવિ થવાનું સન્માન શંકરદાનજીને યુવાન વયે જ મળ્યું હતું. તેમના કેટલાક પ્રકૃતિગત ગુણો કારણે તેમના આત્મવિનિ એક અનોખી છાંટ હતી, તેનો અલગ પ્રભાવ હતો. મધ્યયુગના કેટલાક પ્રેરણારૂપ જીવન જીવી જનાર ચારણ કવિઓના ગુણો જેવા કે નિર્ભયતા, ઉદારતા તથા કોઈપણ સંજોગમાં સત્યવક્તા રહેવાના સદગુણો કવિરાજના વ્યક્તિત્વના સહજ પાસા હતા. આઠ દાયકાનું અર્થપૂર્ણ જીવન જીવી જનાર આ કવિએ જીવનના અનેક ઉતાર-ચઢાવ જોયા, અનુભવ્યા. જ્યારે પણ સંઘર્ષ કરવાનો ધર્મ બજાવવાનો આવ્યો ત્યારે તેમ કર્યું પરંતુ સંઘર્ષમાં માનવતા અને સ્વસ્થતાની અખંડ જાળવણી કરી. માત્ર ૧૨ વર્ષની કિશોરવયે ભૂજની વૃજભાષા પાઠશાળામાં સાહિત્યની સાધના - ઉપાસના કરવા ગયા. વિધિની ગતિ ન્યારી છે. અભ્યાસ પૂર્ણ થાય તે પહેલા પાછા આવવું પડ્યું. છતાં પણ પાઠશાળાનો આ અભ્યાસ તથા

ત્યારબાદ તેમણે કરેલી સાહિત્યની આજીવન ઉપાસનાને કારણે તેમની રચનાઓમાં એક અલગ ભાવ, કક્ષા અને કવિત્વના ચમકારા સહજે જોઈ શકાય તેવા છે. જીવનમાં ખૂબ કીર્તિ મેળવી પરંતુ ધરતી સાથે, પોતાના સંસ્કાર સાથેનું જોડાણ ક્યારે પણ ઠીલુ થવા દીધું નહિ. કેટલાયે દીન-દુખીયાઓ માટે "કબીરા ભગત" બનીને વિવેકપૂર્વક અનન્યાતા બનીને જીવ્યા. તેમણે નીચેના શબ્દો માત્ર લખ્યા ન હતા, તે મુજબ જીવન જીવી બતાવ્યું હતું. નિત કરતું હરનામ, દેવા અન્ન ધન દીનને કરવા જેવા કામ, સાચા ઈ બે શંકરા. રાજ્યકવિ શંકરદાનજી દેથા તેમની પ્રભાવી વાણી તથા સત્યનિષ્ઠા માટે હમેશા આપણી સ્મૃતિમાં જીવંત રહેશે.

કાણના ચાણીબોર વી. એસ. ગઢવી

કાયદાભંગ કરીને ગુનો કબૂલી સજા માગવામાં ય ગાંધી અજોડ

મીઠાના કાયદા સામે વિરોધ વ્યક્ત કરવા ગાંધીજીએ સાબરમતી આશ્રમ અમદાવાદથી ૭૯ સૈનિકો સાથેની દાંડીકૂચ કરી હતી. અને દાંડીના દરિયાકાંઠે મીઠાના કાયદાનો ભંગ કર્યો હતો. મીઠાના કાયદાનો ભંગ એ અન્યાયી કાયદા સામે વિરોધનો સંકેત હતો અને રંકથી માંડીને રાજ્યને સ્પર્શતા અમાનુષી કર સામે પ્રજાને શાંત અને અહિંસક માર્ગે સંગઠીત કરવાનો એક વિચાર તેમાં હતો. એવું નથી કે માત્ર ગાંધીજીએ

જા આ કાયદા સામે વિરોધ કર્યો હતો. આ એવો અમાનુષી કાયદો હતો કે એક અંગ્રેજ વાઈસ રોયથી માંડીને અનેક અંગ્રેજ અધિકારીઓએ પણ તેનો વિરોધ કર્યો હતો. મહાદેવભાઈ દેસાઈએ 'સબરસ સંગ્રહ' નામની એક પુસ્તિકા

દરિયા કિનારે રહેનારો મીઠું ના પકવી શકે? સવાલ ગાંધીનો

તેયાર કરી છે. આ પુસ્તિકામાં તેમણે જે અધિકારીઓએ મીઠાના કાયદા સામે લોકશક્તિને દાંડીકૂચના માધ્યમથી જોડીને પ્રત્યક્ષ વિરોધ વ્યક્ત કર્યો. ગાંધીજીને આપણે એક જનનેતા તરીકે જોઈએ તો એક વાત ઉડીને આંખે વળગે એવી એ છે કે તેમણે અંગ્રેજ સરકાર સામે

સમજવા જેવો છે. દુનિયાના કોઈ પણ દેશ અને એના પ્રદેશની ભોજન-ખોરાકની ટેવ જોઈએ તો તેના ભોજન થાળીમાં એ વિસ્તારમાં પેદા થતી કૃતિ કે દરિયાઈ કે જંગલ જળ ઉપજ જોવા મળે છે. ગુજરાતની જ વાત લીએ તો મધ્યગુજરાત - ઉત્તર ગુજરાત કે કચ્છ-સૌરાષ્ટ્ર, દક્ષિણ ગુજરાતના

કરીને ચપટી મીઠું ઉપાડીને અમાનુષી કાયદા સામે વિરોધ વ્યક્ત કરતા કવિ 'બ્રિટીશ સલ્તનતના પાયામાં લૂણ લગાડું છું.' - આ એક જ વાક્ય પણ ગાંધી કેટલું ભારીકાઈથી શબ્દોમાં રજૂ

ગાંધી ૧૦૦ ડૉ. રાજેન્દ્ર જીવની

થાય છે એ પણ જોવા જેવું છે. ઓછા શબ્દોમાં સામેવાળાને સમજાવવાની રીત તો ગાંધીની આગળ ખાસિયત હતી. એમને પત્ર લખનારને એ અવશ્ય જવાબ

આપતા જ હતા તો ઘણા બધાને એ સામેથી પત્ર પણ લખતા હતા. આ પત્રોની ભાષા તો સાવ સરળ રહેતી હતી સાથે શબ્દો પણ ઓછા રહેતા હતા. પણ જે સંદેશો આપવો હોય એ સ્પષ્ટ રહેતો હતો. એટલે જ ગાંધી 'અસરકારક પ્રત્યાયક' તરીકે આજે પણ વિશ્વભરમાં ઓળખાય છે. ગાંધીજી સરકાર સામે આજીવન લડ્યા અને આજાદી અપાવી. પરંતુ તેમ છતાં તેમણે સરકારના કાયદાનું પાલન કરવાનો નાનો ભણ્યો હોય એવા ઓછા દાખલા છે. સમાજ, કાનૂનીકરણ અને સરકારની વ્યવસ્થાને તેઓ એક જનસમૂહના નેતા તરીકે નહી પણ એક નિસ્પંદ ધરાવતા નાગરિક તરીકે સ્વીકારતા હતા. હા, કાયદો જો સામાન્ય માણસ માટે બંધનકર્તા હોય તો તેઓ

કાયદાનો વિરોધ અચૂક કરતા હતા. અને સામે પક્ષે સરકાર કાયદાના ભંગ બદલ કાર્યવાહી કરે તો એનો જ સ્વીકાર કરતા જે સજા થાય તે ભોગવવા તત્પર રહેતા હતા. ૧૯૧૫માં ગળીને ડાઘ દૂર કરવા માટે પ્રયત્નશીલ બન્યા ત્યારે તેમને સ્થાનિક અંગ્રેજ અધિકારીએ તડીપાર કરવાનો આદેશ કર્યો હતો. ભારતમાં ગાંધીજીને પહેલવહેલી વાર મળેલા એ તડીપારના આદેશને નમ્રતાપૂર્વક હું આ હુકમને નહીં માનું, કાયદાની અવશા કરીશ એવો જવાબ કાનૂનીકરણ અને સરકારની વ્યવસ્થાને તેઓ એક જનસમૂહના નેતા તરીકે નહી પણ એક નિસ્પંદ ધરાવતા નાગરિક તરીકે સ્વીકારતા હતા. હા, કાયદો જો સામાન્ય માણસ માટે બંધનકર્તા હોય તો તેઓ